

Pirmkārt, Regulas Nr. 1307/2013 52. panta 2. punktā ir noteikts, ka dalībvalstis var īstenot saistītā atbalsta shēmu attiecībā uz vispārpieņemto un iedibināto prakses kopumu attiecīgās dalībvalsts proteīnaugu nozarē, kas ietver pākšaugus, kuri tiek audzēti augstā proteīna satura dēļ.

Otrkārt, Regulas Nr. 1307/2013 52. panta 2. punkts esot jāinterpretē tādējādi, ka proteīnaugu nozare ietver it īpaši Francijā vispārpieņemtu praksi audzēt lopbarības pākšaugu maisījumus, kuros dominē zāle.

Tādējādi Komisija, pieņemdamā apstrīdēto lēmumu, ir pieļāvusi tiesību kļūdu, norādot, ka Regulas Nr. 1307/2013 52. panta 2. punktā noteikto brīvprātīgo saistīto atbalstu nevar attiecināt uz lopbarības pākšaugu maisījumiem, kuros dominē zāle.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1307/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 (OV 2013, L 347, 608. lpp.).

Prasība, kas celta 2021. gada 6. augustā – *TransnetBW/ACER*

(Lieta T-476/21)

(2021/C 391/31)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *TransnetBW GmbH* (Štutgarte, Vācija) (pārstāvji: *T. Burmeister* un *P. Kistner*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Energo regulatoru sadarbības aģentūra (*ACER*)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt *ACER* Apelācijas valdes 2021. gada 28. maija Lēmumu lietā A-001-2021 (konsolidētā versija), kurš attiecas uz sūdzību par *ACER* Lēmumu Nr. 30/2020 par pārdispečēšanas un kompensācijas tirdzniecības izmaksu dalīšanas metodoloģiju pamatjaudas aprēķina reģionam (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”);
- piespriest *ACER* atlīdzināt *TransnetBW GmbH* tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka strīdīgajā lēmumā apstiprinātā pārdispečēšanas un kompensācijas tirdzniecības izmaksu dalīšanas metodoloģijas piemērojamība ir prettiesiska. Apstrīdētajā lēmumā apstiprinātā pārdispečēšanas un kompensācijas tirdzniecības izmaksu dalīšanas metodoloģija prettiesiski paplašinot principa “piesārņotājs maksā” piemērojamību, attiecinot to uz novēršanas darbībām, kuras tiek veiktas attiecībā uz praktiski visiem pārvades tīkla elementiem pamatjaudas aprēķina reģionā, lai gan tiesību aktos tas ir paredzēts kā izņēmums no tīklu īpašnieku vispārējā pienākuma uzturēt un paplašināt savus tīklus atbilstoši tirgus vajadzībām (princips “īpašnieks maksā”).

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka pārdispečēšanas un kompensācijas tirdzniecības izmaksu dalīšanas metodoloģijā noteiktā kopīgā cilpas plūsmas robežvērtība 10 % apmērā, kura apstiprināta apstrīdētajā lēmumā, ir prettiesiska. ACER kompetencē neesot bijis noteikt kopīgo cilpas plūsmas robežvērtību, un tādējādi ACER Apelācijas valde kompetencē neesot bijis apstiprināt kopīgo cilpas plūsmas robežvērtību. Kopīgā cilpas plūsmas robežvērtība esot noteikta pārlietu zemā, proti, 10 %, līmenī, un tās pamatā esot nepietiekami un strīdīgi dati.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka sodošā attieksme pret cilpas plūsmām, kuras pārsniedz minēto robežvērtību, ir prettiesiska. Sodošajai attieksmei pret cilpas plūsmām, kuras pārsniedz robežvērtību, salīdzinājumā ar iekšējām plūsmām neesot juridiska pamata, tā esot pretrunā principam “piesārņotājs maksā”, nediskriminācijas principam, kā arī samērīguma principam un radot nepareizus stimulus.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ACER Apelācijas valde ir rīkojusies prettiesiski, jo tā tikai ierobežotā mērā pārbaudīja sarežģītos tehniskos un ekonomiskos vērtējumus, kurus ACER bija jāveic pārdispečēšanas un kompensācijas tirdzniecības izmaksu dalīšanas metodoloģijas apstiprināšanas procedūrā – tādējādi neesot ievērota ACER Apelācijas valdes obligātā pārbaudes intensitāte, kā tā ir noteikta Vispārējās tiesas spriedumā *Aquind* (2020. gada 18. novembris, T-735/18).

Prasība, kas celta 2021. gada 9. augustā – *British Airways*/Komisija

(Lieta T-480/21)

(2021/C 391/32)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *British Airways plc* (*Harmondsworth*, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji: *A. Lyle-Smythe* un *R. O'Donoghue*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- piespriest Komisijai nekavējoties samaksāt nokavējuma procentus apmērā, kas atbilst nokavējuma procentiem par summu EUR 104 040 000 atbilstoši ECB refinansēšanās likmei, kurai pieskaitīti 3,5 %, par laikposmu no 2011. gada 14. februāra līdz 2016. gada 8. februārim (no kuras atskaitīta summa, kas jau ir samaksāta kā “garantētā atdeve”) vai, pakārtoti, atbilstoši likmei, kas noteikta pēc Vispārējās tiesas ieskata;
- piespriest Komisijai samaksāt saliktos procentus (vai, pakārtoti, nokavējuma procentus) par nokavējuma procentu summu (vai summu, kuru Vispārējā tiesa piespriedīs Komisijai samaksāt atbilstoši iepriekšējam ievilkumam) atbilstoši ECB refinansēšanās likmei, kurai pieskaitīti 3,5 %, vai atbilstoši likmei, kas noteikta pēc Vispārējās tiesas ieskata;
- atcelt Komisijas 2021. gada 30. aprīļa un 2. jūlija vēstulēs ietvertu lēmumu, ar ko ir atteikta minēto summu samaksa, un atzīt to par spēkā neesošu *ex tunc*;
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus un citus izdevumus.